

mig og mine uforsørgede Børn. Da jeg nu desværre har modtaget Afslag paa min Ansøgning, idet Ministeriet beklager at maatte meddele, at man ikke raader over Midler, hvoraf en saadan Understøttelse kunde tilstaaes", saa tillader jeg mig herved i min sørgelige Stilling at henvende mig direkte til den høje Rigsdag med indstændig og underdanig Bøn om, at den, for min afdøde Mand's Skyld, vil forunde mig Opfyldelsen af min ærbødige Begjæring.

Det omtalte Andragende til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet er saalydende:

Undertegnede Enke efter den i Sommer afdøde Forfatter Emanuel Henningsen tillader sig herved underdanigt at ansøge den høje Regering om, at det maatte forundes mig at blive opført paa Finanslovens Tillægsbevilling med en lille aarlig Understøttelse, som kunde sikre mig og mine mod Fremtidens truende Befyrringer for Udkommet. — Gjennem et Tidrum af 13 Aar maatte min afdøde Mand ernære en stadig voksende Familie i et af Landets allermindste Embeder — Husby i Hanherred, med en Reguleringssum af 900 Kr. — Under et stadig voksende økonomisk Tryk udviklede han i den Tid en rig Forfattervirksomhed, der gjorde hans Navn bekendt og hødet overalt i Landet. Det er til alle Tider blevet anerkjendt, at hvad han skrev, hørte til den sundeste og bedste Folkelæsning, der fremkom, og høitagtede Mænd, hvem Udbredelse af god Læsning blandt Folket laa paa Sinde, støttede stadig hans Gjerning af bedste Evne og viste derved, hvor høit de i Virkeligheden stattede hans Flid og sjældne Evner. Desværre blev hans Livsgjerning kun alt for tidlig afbrudt, og just som lysere Dage syntes at skulle oprinde ved Forslyttelse til et bedre Embede, blev hans Kraft brudt. — Efter i 3 Aar at have været Læereri Søby ved Tissø bukkede han under for en tærende Sygdom, efterladende mig med 6 ulønfirmerede Børn i meget smaa og trange Kaar. — Alt, hvad jeg har at leve af er 448 Kr. 88 Ø. i Pension, men dermed kan jeg kun kummerlig ernære og opdrage mine Børn, da jeg selv er svagelig og intet kan fortjene. Og jeg vilde dog saa gjerne opdrage mine Børn, saa at de kunde blive Faderens Minde værdige. — Derfor tillader jeg mig underdanigt at bede om, at jeg undtagelsesvis, som Enke efter en Mand, der med Kraft og Iver har udnyttet de Gaver, Vorherre havde givet ham, til Gavn og Glæde for det danske Folk, særlig for den danske Almue, maatte blive tilstaaet en aarlig Statsunderstøttelse, uden hvilken jeg kun med saare tungt Hjerte vil kunne se Fremtiden i Møde. Jeg tillader mig at vedlægge Emanuel Henningsens sidste efter hans Død udfomne Bog, hvori fra en agtet Haand — Zakarias Nielsen — findes en paalidelig Skildring af hans Virksomhed og Betydning som Forfatter."

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

35. Fra Bestyrelsen for „Husmandsforeningen“ i Sylland om Understøttelse. (Indbragt den 23de November 1886 af Folkethingsmanden for Ringkjøbing Amts 4de Valgkreds, K. Nielsen, og paany den 14de Februar 1887 af Folkethingsmanden for Veile Amts 3die Valgkreds, T. H. Nielsen.)

Andragendet er saalydende:

„Undertegnede Bestyrelse for „Husmandsforeningen“ i Sylland anbrager herved det høje Folkething om en Understøttelse paa de aarlige Finanslove. Foreningen stiftedes den 1ste Januar 1882 med omtrent 50 Medlemmer. Dens Formaal er dels af et fælles Fond i Forhold til sine Midler at støtte sine Medlemmer og disses Efterladte ved en Alderdomsforsørgelseskasse og dels at virke som Understøttelsesforening for Medlemmerne i mindre Kredse, der arbejde her for sig. I det vi iøvrigt til Oplysning om Tilvebringelsen af Foreningens Midler og dens Virkemaade henviser til sammes Love, af hvilke vi tillade os at vedlægge et Exemplar, skulle vi her kun medgive nogle enkelte Kjendsgjøringer om dens Udvikling indtil nu. Den 1ste Januar 1886 havde Foreningen omtrent 900 understøttelsesberettigede Medlemmer og 700 bidragydende Medlemmer. — Dens „faste Fond“, Alderdomsforsørgelseskassen, eiede da 3,365 Kr. 81 Ø., og i de sted-